

المختصر المفيد للمسلم (الجمعية)

Krótki przewodnik dla muzułmanina

Książka ta omawia podstawy islamu w sposób zwięzły lecz kompletny, wyjaśnia czytelnikom fundamenty prawidłowego oddawania czci oraz znaczenie wiary w Allaha, Jego aniołów, księgi, posłańców, Dzień Ostateczny i przeznaczenie.

Rozpoczyna się ona od wyjaśnienia błogosławieństw islamu i ważności poznania Allaha, Jego najpiękniejszych atrybutów oraz imion. Następnie przechodzi do omówienia pięciu filarów islamu, filarów wiary, a także porusza pojęcie "ihsan" (doskonałości w wierze) i jego wpływu na wierzącego.

Książka wyróżnia się oparciem na dowodach z dwóch źródeł objawienia islamu – Koranu i Sunny, co czyni ją cennym źródłem wiedzy do nauki zasad religii w prosty i przystępny sposób.

Krótki przewodnik dla muzułmanina

W Imię Allaha Miłosiernego i Litościwego

Słowo wstępne

Wszelka chwała Allahowi, Panu światów, pokój i błogosławieństwa niech będą z najszlachetniejszym z proroków i posłańców - naszym Prorokiem Muhammadem oraz z jego rodziną i wszystkimi towarzyszami.

A zatem:

Jednym z największych błogosławieństw Allaha Najwyższego względem człowieka jest

obdarowanie go islamem, umocnieniem go w nim i praktykowaniem jego zasad i przepisów, Książka ta pozwala muzułmaninowi nauczyć się podstaw religii w zrozumiały i zwięzły sposób, pomaga wierzącemu zrozumieć fundamentalne aspekty islamu, aby pogłębić jego wiedzę na temat Allaha Najwyższego, wiary oraz proroka Muhammada (pokój i błogosławieństwa Allaha z nim), co pozwala na praktykowanie religii w sposób jasny i oparty na wiedzy.

Mądrość stojąca za stworzeniem ludzi

Allah Najwyższy stworzył nas w wzniosłym celu, którym jest oddawanie czci wyłącznie Jemu, bez przypisywania Mu współtowarzyszy, zgodnie z Jego słowami:

﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾

"I stworzyłem džinnów i ludzi tylko po to, aby Mnie wielbili." Koran, rozdział 51 "Rozwiewające Wiatry", werset 56. Innymi słowy: aby nasze akty czci skierowane były tylko do Niego, nie stawiając niczego na równi z Nim. Ten nadrzędny cel jest podstawą wszystkich naszych dążeń i czynów w tym ziemskim życiu, jak powiedział Allah Wszechmogący:

﴿أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ * فَتَعَالَى اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ﴾

„Czy sądziliście, że stworzyliśmy was nadaremnie i że nie zostaniecie do Nas przywrócenii?

Niech wywyższony będzie Allah, Król, Prawda! Nie ma boga poza Nim, Pan chwalebnego tronu.” Koran, rozdział 23 "Wierni", wersety 115–116.

Moim Panem jest Allah

Powiedział Allah Najwyższy:

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾

„O ludzie! Czcijcie waszego Pana, który was stworzył i tych, którzy byli przed wami, abyście stali się bogobojni.” Koran, rozdział 2 "Krowa", werset 21.

oraz:

﴿هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾

„On jest Allah, poza którym nie ma innego, godnego czci boga.” Koran, rozdział 59 "Zgromadzenie", werset 22.

I powiedział Allah Najwyższy także:

﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾

„Nie ma nic podobnego do Niego, On jest Wszechsłyszający, Wszechwidzący” Koran, rozdział 42 "Konsultacje", werset 11.

Allah jest moim Panem i Panem wszelkiego stworzenia, Władcą, Stwórcą, Żywicielem i Tym, który sprawuje władzę nad wszystkim.

Tylko On zasługuje na oddawanie Mu czci. Nie ma innego Pana oprócz Niego ani żadnego innego boga poza Nim.

Allah posiada najpiękniejsze imiona i najwspanialsze atrybuty, które On sam sobie przypisał oraz które przypisał Mu Jego Prorok (pokój i błogosławieństwa Allaha z nim), są one kwintesencją doskonałości i piękna, nie ma nic podobnego do Niego, On jest Wszechsłyszący, Wszechwidzący.

Niektóre z Jego najpiękniejszych imion to:

Żywiciel, Miłosierny, Wszechmocny, Władca, Wszechsłyszący, Nieskazitelny, Wszechwidzący, Opiekun, Stwórca, Subtelny, Wystarczający, Przebaczący.

Żywiciel (Ar-Razzaq): Ten, który zapewnia ludziom wszystko, co jest potrzebne do ich duchowego i cielesnego życia.

Miłosierny (Ar-Rahman): Ten, który posiada wielkie i wszechogarniające miłosierdzie obejmujące wszystko, bez wyjątku.

Wszechmocny (Al-Qadiir): Ten, który posiada nieograniczoną moc i nie dotyka Go bezsilność ani zmęczenie.

Władca (Al-Malik): To ten, do którego należą cechy wielkości, dominacji i władzy, właściciel wszystkich rzeczy i ten, który nimi rozporządza.

Wszeczysłyszący (As-Sami'): Ten, który słyszy wszelkie głosy i dźwięki, wypowiedziane w sekrecie i jawnie, i wysłuchuje modlitwy oraz błagania swoich sług.

Nieskazitelny (As-Salam): Wolny od wszelkich ułomności, wad i niedoskonałości.

Wszeczwidzący (Al-Basir): Ten, którego wzrok ogarnia wszystko, nawet to, co najmniejsze, posiadający głębokie zrozumienie rzeczy, ich natury oraz ukrytych cech.

Opiekun (Al-Łakil): to ten, który odpowiada za potrzeby swoich stworzeń, zarządza ich sprawami, a także opiekuje się swoimi wyznawcami, ułatwiając im byt i zapewniając im to, co potrzebują.

Stwórca (Al-Chaliq): Ten, kto wymyśla i tworzy rzeczy od podstaw, bez wcześniejszego punktu odniesienia.

Subtelny (Al-Latif): Ten, który obdarza swoje sługi łaską, okazuje im miłosierdzie i spełnia ich pragnienia.¹

Wystarczający (Al-Kafi): Ten, który zaspokaja wszelkie potrzeby swoich sług, Jego pomoc nie wymaga uzupełnienia, jest kompletna i ostateczna.

¹ Łagodny, Dobrotliwy. Subtelny - ktoś, kto działa w sposób delikatny i niemal niewidoczny, ale skuteczny. najbliżej Saadi

Przebaczający (Al-Ghafur): Ten, który chroni wierzących przed złem ich grzechów i nie wymierza im za nie kary.

Mój prorok Muhammad (pokój i błogosławieństwo Allaha z nim)

Powiedział Allah Najwyższy:

﴿لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُم بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ﴾

„Zaiste, przyszedł do was Wysłannik wywodzący się spośród was, boleje nad waszym cierpieniem, troszczy się o was a wobec wiernych jest łagodny i miłosierny". Koran, rozdział 9 "Skrucha", werset 128.

Powiedział Allah Najwyższy także:

﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ﴾

„My posłaliśmy ciebie tylko jako miłosierdzie dla światów". Koran, rozdział 21 "Prorocy", werset 107.

Muhammad (pokój i błogosławieństwa Allaha z nim) – Miłosierdzie zesłane w darze

On jest Muhammad, syn Abdullaha, syna Abdul-Muttaliba, syna Haszima. Haszim pochodzi od Kurajszytów, a Kurajszyty to plemię Arabów.

Jego matką była Amina córka Łahb, a jego mamką Halima as-Sa'dijja. Prorok ﷺ poślubił jedenaście żon, a zmarł, pozostawiając dziewięć z nich

Prorok ﷺ miał siedmioro dzieci: trzech synów i cztery córki. Synowie to: Al-Qasim, Abdullah i Ibrahim. Córki to: Zajnab, Ruqajja, Umm Kulthum i Fatima.

Należy być mu posłusznym w tym co nakazał, wierzyć w to, co przekazał, unikać tego, czego zabronił i przed czym przestrzegał, oraz czcić Allaha jedynie w sposób, który ustanowił.

Jego misja oraz misja wszystkich proroków przed nim to wezwanie do oddawania czci tylko Allahowi, bez przypisywania Mu partnerów. Allah, Wszechmogący, powiedział:

﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ﴾

„I nie wysłaliśmy przed tobą żadnego posłańca, któremu byśmy nie objawili: 'Nie ma boga poza Mną, więc oddawajcie Mi cześć.'” Koran, rozdział 21 "Prorocy", werset 25.

I jest on (pokój i błogosławieństwo Allaha z nim) pieczęcią (ostatnim z) proroków i wysłanników, jak powiedział Allah Wszechmogący:

﴿مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِنْ رِجَالِكُمْ وَلَكِنْ رَسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا﴾

„Muhammad nie jest ojcem żadnego z waszych mężczyzn, lecz Posłańcem Allaha i pieczęcią proroków. A Allah ma pełną wiedzę o wszystkim.” Koran, rozdział 33 „Sojusznicy”, werset 40.

Allah Najwyższy posłał go z religią islamu do całej ludzkości, jak Sam to wyraził:

﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِّلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾

„Posłaliśmy cię do całej ludzkości, jako tego, który niesie dobrą nowinę i ostrzega, lecz większość ludzi tego nie pojmuje.” Koran, rozdział 34 "Saba", werset 28.

Każdy muzułmanin ma wobec Proroka ﷺ wielkie zobowiązania, takie jak:

1 - Wiara z jego proroczą misję i prawdomówność, a także w nieomylność objawienia religii islamu oraz posłuszeństwo i podążanie za tym, co on przekazał; Allah Najwyższy powiedział:

﴿وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ * إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ﴾

„I nie mówi On [Prorok] z własnej woli.

To nie jest nic innego, jak tylko objawienie, które jest mu zesłane.” Koran, rozdział 53 "Gwiazda", wersety 3–4.

2 - Obowiązek miłości do Niego ﷻ, przewyższającej miłość do nas samych, dzieci i wszystkich stworzeń. Skutkiem tej miłości jest podążanie za nim ﷻ, posłuszeństwo w tym, co nakazał, i unikanie tego, czego zabronił i przed czym przestrzegał.

3 - Obowiązek najwyższego szacunku dla niego, wspierania i wywyższania go oraz uznania dla jego wyjątkowej pozycji jako Proroka ﷺ.

4 - Modlitwa za Proroka ﷺ to akt wychwalania go ﷻ oraz prośba skierowana do Allaha o wywyższenie

jego imienia i obdarzenie go jeszcze większym zaszczytem i szacunkiem. Jak powiedział Prorok ﷺ:

(من صلى عليّ صلاة صلى الله عليه بها عشرا)

„Kto odmówi za mnie jedną modlitwę, otrzyma od Allaha dziesięciokrotne błogosławieństwo.”
Przekazał Imam Muslim.

5 - Zakazane jest nadmierne wywyższanie Proroka ﷺ i przypisywanie mu pozycji przewyższającej tę, którą nadał mu Allah. Prorok ﷺ stanowczo ostrzegał przed tym, mówiąc:

(لا تطروني، كما أطرت النصارى ابن مريم، فإنما أنا عبده، فقولوا عبد الله،
ورسوله) رواه البخاري.

„Nie wywyższajcie mnie nadmiernie, tak jak chrześcijanie wywyższali syna Maryi. Jestem tylko Jego sługą. Mówcie więc: Sługa Allaha i Jego Wysłannik.” – Przekazał Imam Al-Buchari.

Oto niektóre z Jego ﷺ cech:

Prawdomówność, litość, łagodność, cierpliwość, odwaga, hojność, uprzejmość, sprawiedliwość, skromność, wyrozumiałość.

Święty Koran to słowo mojego Pana

Powiedział Allah Najwyższy:

(يا أيها الناس قد جاءكم برهان من ربكم وأنزلنا إليكم نوراً مبيناً)

„O ludzie! Otrzymaliście wyraźny dowód od waszego Pana i zesłaliśmy wam jasne światło.”
Koran, rozdział 4 "Kobiety", werset 174.

Święty Koran jest słowem Allaha Najwyższego, które rzeczywiście wypowiedział i objawił

Swojemu Prorokowi Muhammadowi ﷺ, aby wyprowadzić ludzi z ciemności ku światłu i poprowadzić ich na prostą ścieżkę. Ten, kto go recytuje, otrzymuje wielką nagrodę, a kto kieruje się jego przewodnictwem, podąża właściwą drogą. Od Abd Allaha ibn Mas'uda - niech Allah będzie z niego zadowolony - przekazano, że Prorok ﷺ rzekł:

(مَنْ قَرَأَ حَرْفًا مِنْ كِتَابِ اللَّهِ فَلَهُ بِهِ حَسَنَةٌ، وَالحَسَنَةُ بِعَشْرِ أَمْثَالِهَا، لَا أَقُولُ (الْم) حَرْفٌ، وَلَكِنْ أَلِفٌ حَرْفٌ، وَلَا م حَرْفٌ، وَمِيمٌ حَرْفٌ)

"Kto wyrecytuje jedną literę z Księgi Allaha, otrzyma za to jedną nagrodę, a każda nagroda zostanie pomnożona dziesięciokrotnie. Nie mówię, że 'Alif Lam Mim' to jedna litera, lecz że Alif jest literą, Lam jest literą i Mim jest literą." Przekazał Imam Tirmidi.

Allah Najwyższy ochronił go od wszelkich zmian i zniekształceń, uczynił go wiecznym dowodem aż do Dnia Ostatecznego i powiedział On, Pełny Chwały:

(إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ)

„Zaiste to My zesłaliśmy napomnienie (Koran) i My jesteśmy jego stróżami". Koran, rozdział 15 "Hidżr", werset 9. Więc każdy, kto twierdzi, że Koran jest niekompletny lub zniekształcony, zaprzecza Allahowi Najwyższemu i Jego Wysłannikowi (pokój i błogosławieństwo Allaha z Nim) i tym samym przestaje być muzułmaninem.

Święty Koran obejmuje treści zawarte w poprzednich objawionych księgach, wzbogacając je o głębsze Boskie nauki i zasady moralności kształtujące ludzką duszę. Potwierdza prawdę, która została objawiona w tamtych księgach, ponadto w dzisiejszych czasach nie ma innej księgi pochodzącej od Allaha, za którą należy podążać, uświęcać, czcić Allaha jej recytacją oraz według której należy postępować, poza Świętym Koranem.

Moją religią jest Islam

Religia ma trzy poziomy: islam, iman (wiara) i ihsan (doskonałość religijna).

Pierwszy poziom: Islam

Islam oznacza poddanie się Allahowi poprzez Taħhid (monoteizm), podporządkowanie się Mu poprzez posłuszeństwo oraz wyrzeczenie się Szirk (bałwochwalstwa, politeizmu) i jego wyznawców.

Filary Islamu

Powiedział Prorok Muhammad ﷺ:

(بُنِيَ الْإِسْلَامُ عَلَى خَمْسٍ، شَهَادَةِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، وَإِقَامِ الصَّلَاةِ، وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ، وَصَوْمِ رَمَضَانَ، وَحَجِّ الْبَيْتِ)

„Islam opiera się na pięciu filarach: wyznaniu, że nie ma bóstwa godnego czci oprócz Allaha, a Muhammad jest Jego posłańcem, odprowadzaniu (obowiązkowej) modlitwy, dawaniu (obowiązkowej) jałmużny (zakaat), poście w miesiącu Ramadan oraz odbyciu pielgrzymki do

Świątęgo Domu (Kaaby)" Przekazany przez Imamów al-Buchari i Muslim.

Filary islamu to akty czci, które są obowiązkiem każdego muzułmanina. Religia osoby, która nie wierzy w ich obowiązkowość i ich nie praktykuje, nie jest ważna, gdyż to one stanowią fundament tej religii. Dlatego nazywane są filarami islamu.

Są to następujące filary:

Pierwszy filar: wyznanie, że nie ma bóstwa godnego czci oprócz Allaha, a Muhammad jest Jego posłańcem.

Powiedział Allah Najwyższy:

﴿فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾

„Wiedz, że nie ma innego bóstwa poza Allahem.”
Koran, rozdział 47 "Muhammad", werset 19.

I powiedział również:

﴿لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُم بِالْمُؤْمِنِينَ رَؤُوفٌ رَّحِيمٌ﴾

„Zaiste, przyszedł do was Wyśłannik wywodzący się spośród was, boleje nad waszym cierpieniem, troszczy się o was a wobec wiernych jest łagodny i miłosierny” Koran, rozdział 9 "Skrucha", werset 128.

Wyznanie „Nie ma innego bóstwa poza Allahem” oznacza: tylko Allah jest godny prawdziwej czci - nie ma innego prawdziwego bóstwa godnego czci poza Allahem.

Wyznanie „Muhammad jest Jego posłańcem” oznacza, iż należy być mu posłusznym w tym co nakazał, wierzyć w to, co przekazał, unikać tego, czego zabronił i przed czym przestrzegał, oraz czcić Allaha jedynie w sposób, który ustanowił.

Drugi filar: Odprawianie modlitwy

Powiedział Allah Najwyższy:

﴿وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ﴾

„Odprawiajcie modlitwę” Koran, rozdział 2 "Krowa", werset 110.

Odprawianie modlitwy polega na jej wykonywaniu w sposób, który ustanowił Allah Najwyższy i którego nauczył nas Jego Wysłannik, Muhammad ﷺ.

Trzeci filar: dawanie jałmużny (zakatu)

Powiedział Allah Najwyższy:

﴿وَأَتُوا الزَّكَاةَ﴾

„Dawajcie jałmużnę” Koran, rozdział 2 "Krowa", werset 110.

Allah Najwyższy nakazał jałmużnę (zakar) jako próbę szczerości wiary muzułmanina, sposób na okazanie wdzięczności za majątek, który mu podarował, oraz aby pomóc tym, którzy są biedni i potrzebujący.

Dawanie zakatu polega na przekazywaniu go osobom na niego zasługującym.

Jest to forma podatku dotyczącego majątku, gdy osiągnie on ustalony próg, przeznaczony dla ośmiu

grup ludzi wskazanych przez Allaha w Koranie, wśród których znajdują się biedni i potrzebujący.

Wypełnianie tego obowiązku niesie w sobie miłosierdzie i współczucie, oczyszcza charakter oraz majątek muzułmanina, daje ukojenie sercom biednych i potrzebujących, a także wzmocnienie więzi miłości i braterstwa między członkami społeczności muzułmańskiej. Dlatego dobry muzułmanin przekazuje ją ze szczerym sercem, ciesząc się z możliwości sprawienia radości innym.

Wysokość zakatu od majątku wynosi 2,5% zgromadzonych zasobów, takich jak złoto, srebro, gotówka oraz towary handlowe przeznaczone na sprzedaż i zakup w celu osiągnięcia zysku, pod warunkiem, że ich wartość osiągnęła określony próg i były one w posiadaniu przez pełny rok.

Obowiązek zakatu dotyczy również osób posiadających określoną liczbę zwierząt hodowlanych, takich jak wielbłądy, bydło czy owce, pod warunkiem, że przez większą część roku żywią się one samodzielnie trawą rosnącą na ziemi, bez dodatkowego dokarmiania przez właściciela.

Zakat obejmuje także to, co wydobywa się z ziemi, na przykład rikaz (skarby zakopane w czasach przedislamskich), a także zboża, daktyle i minerały, jeżeli osiągną określoną ilość.

Czwarty filar: post w miesiącu Ramadan

Powiedział Allah Najwyższy:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾

„O wy, którzy wierzycie! Nakazano wam post, tak jak nakazano go tym, którzy byli przed wami, abyście stali się bogobojni.” Koran, rozdział 2 "Krowa", werset 183.

Ramadan to dziewiąty miesiąc roku w kalendarzu hidżry (islamskim kalendarzu księżycowym). Jest szczególnie ważny dla muzułmanów, ponieważ wyróżnia się spośród innych miesięcy roku – obowiązkowy post przez cały ten miesiąc stanowi jeden z pięciu filarów islamu.

Post w miesiącu Ramadan jest aktem oddania czci Allahowi Najwyższemu, polegającym na powstrzymywaniu się od jedzenia, picia, współżycia oraz wszelkich innych czynności przerywających post – od świtu do zachodu słońca – przez cały błogosławiony miesiąc Ramadan.

Piąty filar: Pielgrzymka do Świętego Domu Allaha

Powiedział Allah Najwyższy:

﴿وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا﴾

„A na ludziach spoczywa obowiązek wobec Allaha, aby odbyć pielgrzymkę do Domu (Święty Meczet w Mekce), jeżeli mają taką możliwość” Koran, rozdział 3 "Rodzina Imrana", werset 97.

Pielgrzymka (hadżdż) jest obowiązkiem dla każdego, kto ma możliwość jej odbycia i jest wymagana raz w życiu. Polega na udaniu się do Meczetu Haram (Kaaby) i miejsc świętych w Mekce w określonym czasie w celu wykonania określonych aktów czci. Prorok Muhammad ﷺ odbył pielgrzymkę, podobnie jak inni prorocy przed nim. Allah nakazał prorokowi Ibrahimowi (pokój z Nim) nawoływać ludzi do odbycia pielgrzymki, co zostało wspomniane w Koranie słowami:

﴿وَأَذِّنْ فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ يَأْتُوكَ رِجَالًا وَعَلَى كُلِّ ضَامِرٍ يَأْتِينَ مِنْ كُلِّ فَجٍّ عَمِيقٍ﴾

„Wezwij ludzi do pielgrzymki, a oni przybędą do ciebie – jedni pieszo, inni na wychudłych wielbłądach, z każdego odległego zakątka ziemi.”
Koran, rozdział 22 "Pielgrzymka", werset 27.

Drugi poziom: Iman (wiera)

Wiara to uznanie, głębokie przekonanie i pełne poddanie się wszystkiemu, w co Allah i Jego Prorok nakazali wierzyć, zarówno w sercu, jak i w czynach. Obejmuje ona przekonanie oraz wiarę serca, która zawiera w sobie uczynki serca i ciała, a tym samym odnosi się do praktykowania całości religii. Wiara wzrasta przez posłuszeństwo wobec Allaha i maleje przez popełnianie grzechów.

Filary Wiary

Gdy zapytano Proroka ﷺ o wiarę, odpowiedział:
﴿أَنْ تُوْمِنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَتُؤْمِنَ بِالْقَدْرِ خَيْرِهِ وَشَرِّهِ﴾.

„To, abyś wierzył w Allaha, Jego aniołów, Jego księgi, Jego posłańców, Dzień Ostateczny oraz przeznaczenie – zarówno jego dobrą, jak i złą stronę.”

Filary wiary to duchowe, wewnętrzne akty czci, które są obowiązkiem każdego muzułmanina. Bez wiary w nie i postępowania zgodnie z nimi religia człowieka nie jest ważna, dlatego zostały nazwane filarami wiary. Różnica pomiędzy nimi a filarami islamu (wspomnianymi wcześniej) polega na tym, że filary islamu to zewnętrzne, widoczne czyny wykonywane przez człowieka - takie jak wypowiedzenie świadectwa wiary, modlitwa czy jałmużna. Natomiast filary wiary to akty serca, dokonywane wewnętrznie, takie jak wiara w Allaha, Jego aniołów, Jego księgi i Jego posłańców.

Pierwszy filar: Wiara w Allaha

Powiedział Allah Najwyższy:

{ إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ }

„Zaprawdę, wiernymi są tylko ci, którzy uwierzyli w Allaha” Koran, rozdział 24 "Światło", werset 62.

Wierzymy w istnienie Allaha i w Jego absolutną jedyność w panowaniu (ar-rububija), boskości (al-uluhija), imionach oraz atrybutach (al asma ła as-sifat - tzn. trzech kategoriach Taħhid). Wiara ta obejmuje:

- wiarę w istnienie Allaha Najwyższego

- wiarę w Jego panowanie oraz w to, że jest Władcą wszystkiego, Stwórcą, Żywicielem i Tym, który zarządza wszystkimi sprawami.

- wiarę w Jego boskość, chwała Mu, i w to, że tylko On ma prawo do bycia czczonym, bez żadnych współtowarzyszy w jakiejkolwiek formie, czy to w modlitwie, suplikacji, składaniu obietnic, składaniu ofiar, szukaniu pomocy, schronienia, czy we wszelkich innych aktach adoracji.

- wiarę w Jego najpiękniejsze imiona i doskonałe atrybuty, które On sam przypisał sobie lub które przypisał Mu Jego Prorok ﷺ, oraz zaprzeczenie wszystkiemu, co On sam lub Jego Prorok ﷺ odrzucili. Uznanie także, że Jego imiona i atrybuty osiągają doskonałość i piękno w najwyższym stopniu oraz że nie ma nic podobnego do Niego, On jest Wszechsłyszający, Wszechwidzący.

Drugi filar: Wiara w anioły

Powiedział Allah Najwyższy:

﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِرِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ جَاعِلِ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا أُولِي أَجْنِحَةٍ مَثْنَى وَثُلَاثَ وَرُبَاعَ يَزِيدُ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾

„Wszelka chwała należy się Allahowi, Stwórcy niebios i ziemi, który ustanowił aniołów posłańcami, obdarzając ich skrzydłami: dwojgiem, trojgiem lub czworgiem. On zwiększa w swoim stworzeniu to, co chce. Zaiste, Allah jest nad każdą rzeczą Wszechwładny." Koran, rozdział 35 "Stwórca", werset 1.

Wierzimy, że aniołowie należą do świata niewidzialnego, są sługami Allaha, których stworzył ze światła i że są Mu całkowicie posłuszni i poddani Jego woli.

Są to potężne istoty, których liczba i moc są w pełni znane tylko Allahowi Najwyższemu. Każdy z nich posiada szczególne cechy, imiona i funkcje, które zostały im wyznaczone przez Allaha, wśród nich jest Gabriel (Dżibril, pokój z nim), który jest odpowiedzialny za przekazywanie objawienia od Allaha do Jego proroków.

Trzeci filar: Wiara w księgi

Powiedział Allah Najwyższy:

﴿قُولُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنْزِلَ إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَمَا أُوتِيَ النَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ﴾

„Mówcie: Uwierzyliśmy w Allaha i w to, co zostało objawione nam, oraz w to, co zostało objawione Abrahamowi, Ismailowi, Izaakowi, Jakubowi i jego pokoleniom i w to, co otrzymał Mojżesz, Jezus, oraz to, co otrzymali prorocy od swojego Pana. Nie wyróżniamy żadnego z nich i jesteśmy Jemu całkowicie poddani." Koran, rozdział 2 "Krowa", werset 136.

Wierzimy, że Allah Najwyższy objawił swoim posłańcom księgi, które jednocześnie stanowią argument przeciwko światom (odrzucającym

Allaha), jak i wskazówkę dla tych, którzy dążą do dobrego postępowania.

Nauczają ich mądrości i oczyszczają ich serca.

Allah Wszechmogący, posyłając swojego Proroka Muhammada ﷺ do całej ludzkości, ustanowił nowe prawa religijne, które unieważniły wszystkie wcześniejsze religie. Równocześnie wyniósł Koran ponad inne objawione księgi i ostatecznie je nim zastąpił. Co więcej, Allah zagwarantował ochronę przed jakąkolwiek zmianą i zafałszowaniem, co potwierdzają Jego słowa:

﴿إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ﴾

„Zaiste to My zesłaliśmy napomnienie (Koran) i My jesteśmy jego stróżami” Koran, rozdział 15 "Al Hidżr", werset 9. Ponieważ Koran jest ostatnią Księgą Allaha Najwyższego zesłaną ludziom, a Jego prorok Muhammad (pokój i błogosławieństwo Allaha z nim) jest ostatnim z posłańców, a religia islamu jest religią, którą Allah zaakceptował dla ludzi aż do Dnia Sądu Ostatecznego, jak powiedział Allah Najwyższy:

﴿إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ﴾

„Zaiste, religią Allaha jest Islam” Koran, rozdział 3 "Rodzina Imrana", werset 19.

Księgi objawione, które wspomniał Allah Najwyższy w swojej Księdze, to:

Święty Koran: Allah zesłał go swojemu Prorokowi Muhammadowi ﷺ.

Tora: Została objawiona przez Allaha Jego Prorokowi Mojżeszowi (pokój z nim).

Ewangelia: To objawienie, które Allah zesłał na swego Proroka Jezusa (pokój z nim).

Psalmy: Święta Księga, którą Allah zesłał swojemu Prorokowi Dawidowi (pokój z nim).

Zwoje Abrahama: Allah zesłał je swojemu Prorokowi Abrahamowi (pokój z nim).

Czwarty filar: Wiara w proroków

Powiedział Allah Najwyższy:

{وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ}

„I wysłaliśmy do każdego narodu posłańca, aby (jego ludzie) czcili Allaha i unikali fałszywych bóstw." Koran, rozdział 16 "Pszczoły", werset 36.

Wierzmy, że Allah Najwyższy wysłał do swoich stworzeń proroków, którzy wzywali do czczenia tylko Jego bez dodawania Mu partnerów oraz do niewiary w to, co jest czczone poza Nim.

A także, że wszyscy oni byli ludźmi, mężczyznami, sługami Allaha i że byli prawdomównymi, godnymi zaufania przewodnikami dla nas, jednocześnie prowadzonymi przez Allaha. Allah wspierał ich znakami potwierdzającymi ich wiarygodność, a oni przekazali wszystko, co zostało im powierzone. Znajdowali się na oczywistej drodze prawdy i przewodnictwa.

Wszystkie ich nauki, od pierwszego proroka aż do ostatniego, były zgodne w kwestii fundamentu religii — Monoteizmu (Taḥid): wielbieniu jedynie Allaha Wszechmogącego i zakazu przypisywania Mu partnerów.

Piąty filar: wiara w Dzień Ostateczny

Powiedział Allah Najwyższy:

﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَيَجْمَعَنَّكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ حَدِيثًا﴾

„Allah! Nie ma boga poza Nim! Zaprawdę, zgromadzi was w Dniu Sądu Ostatecznego, co do którego nie ma wątpliwości. A kto może być bardziej prawdomówny niż Allah?" Koran, rozdział 4 "Kobiety", werset 87.

Wierzymy w Dzień Zmartwychwstania, będący Dniem Ostatecznym, po którym nie nadejdzie już żaden inny dzień. Wierzymy we wszystko, co się z nim wiąże, o czym poinformował nas Wszechmogący w swojej Świętej Księdze lub przekazał nam Prorok Muhammad ﷺ, jak śmierć człowieka, zmartwychwstanie, zgromadzenie, wstawiennictwo, ważenie uczynków, rozliczenie, raj, piekło i wszystkie inne wydarzenia dotyczące Dnia Ostatecznego.

Szósty filar: Wiara w przeznaczenie, zarówno jęgo dobre, jak i złę strony.

Powiedział Allah Najwyższy:

﴿إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ﴾

„Zaiste, wszystko stworzyliśmy zgodnie z ustalonym przeznaczeniem.” Koran, rozdział 54 "Księżyć", werset 49.

Wierzimy w przeznaczenie, zarówno to dobre, jak i złe, co oznacza, że Allah ustanowił los wszystkiego, co istnieje, zgodnie z Jego wcześniejszą wiedzą i mądrością. Wszystko, co spotyka Jego stworzenia w tym życiu, dzieje się za wiedzą, przeznaczeniem i zarządzeniem Allaha Wszechmocnego, który jest Jedyny i nie ma współtowarzysza. Wierzimy, że przeznaczenie to zostało zapisane jeszcze przed stworzeniem człowieka oraz, że człowiek posiada własną wolną wolę i zdolność wyboru i rzeczywiście wykonuje swoje czyny, jednak wszystko to dzieje się w ramach wiedzy, woli i zamysłu Allaha.

Wiara w przeznaczenie bazuje na czterech poziomach:

Pierwszy: Wiara w to, że wiedza Allaha jest kompletna i ogarnia wszystko.

Drugi: Wiara w to, że Allah zapisał wszystko, co się wydarzy, aż do Dnia Sądu Ostatecznego.

Trzeci: Wiara w absolutną wolę Allaha i Jego nieograniczoną moc, więc to, czego Allah chce, się dzieje, a to, czego nie chce, nigdy się nie wydarzy.

Wiara w to, że Allah jest Stwórcą wszystkiego i nie ma nikogo, kto by Mu w tym towarzyszył.

Trzeci poziom: Ihsan (doskonałość religijna)

Ihsan (doskonałość w wierze) oznacza oddawanie czci Allahowi tak, jakbyś Go widział i choć Ty Go nie widzisz, On z pewnością widzi Ciebie. Rzekł Allah Najwyższy:

﴿إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ﴾

„Zaprawdę, Allah jest z tymi, którzy są bogobojni i z tymi, którzy czynią dobro (świadomie, że On ich widzi).” Koran, rozdział 16 "Pszczoły", werset 128.

Czystość rytualna (Tahara)

Powiedział Allah Najwyższy:

﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ﴾

„Zaprawdę, Allah miłuje pokutujących i tych, którzy się oczyszczają.” Koran, rozdział 2 "Krowa", werset 222.

Prorok Muhammad ﷺ powiedział:

(مَنْ تَوَضَّأَ نَحْوَ وُضُوئِي هَذَا، ثُمَّ صَلَّى رَكْعَتَيْنِ لَا يُحَدِّثُ فِيهِمَا نَفْسَهُ، غُفِرَ اللَّهُ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ)

„Kto dokona ablucji (łudu) tak, jak ja, a następnie odprawi dwie jednostki modlitwy (rakaty) będąc skupionym, temu Allah wybaczy jego wcześniejsze grzechy.” Przekazał Imam Al-Buchari.

Jednym z dowodów powagi modlitwy jest to, że Allah nakazał dokonanie oczyszczenia przed jej odprawieniem i uczynił je warunkiem jej poprawności. Ablucja jest kluczem do modlitwy, a

świadomość jej wartości sprawia, że serce tęskni za odprawieniem modlitwy. Prorok ﷺ rzekł:

(الطُّهُورُ شَطْرُ الْإِيمَانِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ تَمْلَأُ الْمِيزَانَ، وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ تَمْلَأُنِ
-أَوْ تَمْلَأُ- مَا بَيْنَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ، وَالصَّلَاةُ نُورٌ، وَالصَّدَقَةُ بُرْهَانٌ، وَالصَّبْرُ
ضِيَاءٌ، وَالْقُرْآنُ حُجَّةٌ لَكَ، أَوْ عَلَيْكَ، كُلُّ النَّاسِ يَعُدُّو قَبَائِعَ نَفْسِهِ فَمَعَيْفَهَا، أَوْ
مُؤَيَّفَهَا)

„Czystość (rytualna) to połowa wiary, a słowa ‘Alhamdulillah’ (chwała i dziękczynienie Allahowi) wypełniają wagę dobrych uczynków. ‘Subhanallah’ (niech będzie uwielbiony Allah) i ‘Alhamdulillah’ wypełniają przestrzeń między niebiosami a ziemią. Modlitwa jest światłem, jałmużna dowodem, cierpliwość blaskiem, a Koran argumentem albo za tobą, albo przeciwko tobie. Każdy człowiek rozpoczyna swój dzień, sprzedając swoją duszę: albo ją wyzwala (poprzez dobre uczynki), albo ją zatracą (poprzez złe uczynki).” Przekazał Imam Muslim.

Prorok ﷺ powiedział także:

(مَنْ تَوَضَّأَ فَأَحْسَنَ الْوُضُوءَ خَرَجَتْ خَطَايَاهُ مِنْ جَسَدِهِ حَتَّى تَخْرُجَ مِنْ تَحْتِ
أَظْفَارِهِ)

„Kto starannie wykona ablucję, grzechy spłyną z jego ciała, aż wypłyną spod paznokci.” Przekazał Imam Muslim.

Sługa staje przed swoim Panem w stanie czystości - fizycznej przez ablucję i duchowej przez wykonanie tego aktu czci (modlitwy) - z czystą

intencją dla Allaha, podążając za przykładem Proroka ﷺ.

Czynności wymagające wykonania łudu (ablucji):

1 - Modlitwa, niezależnie od tego, czy jest obowiązkowa, czy zalecana.

2 - Ta'af (rytualne okrążanie) Kaaby.

3 - Dotykanie Mushafu (egzemplarza Świętego Koranu).

Wykonuję ablucje i myję się czystą wodą:

Czysta woda to: każda woda, która spadła z nieba lub wypłynęła z ziemi i pozostała w swoim pierwotnym stanie, a żadna z jej trzech cech: kolor, smak i zapach, nie zmieniła się przez nic, co mogłoby naruszyć jej czystość.

Ablucja (łudu)

Krok 1: Intencja, której miejscem jest serce, a jej znaczenie to: wewnętrzna determinacja do dokonania aktu czci, aby zbliżyć się do Allaha Wszechmogącego.

Krok 2: Mówię: "Bismillah" (w imię Allaha).

Krok 3: Umycie obu dłoni trzy razy.

Krok 4: Płukanie ust trzy razy.

Płukanie ust (madmada) to: wprowadzenie wody do ust, przepłukanie nią jamy ustnej, a następnie jej wypłucie.

Krok 5: Wciągnięcie wody nosem (istinszaq) do jego najdalszej części i wydmuchanie (istinthar) jej trzy razy.

Istinthar polega na usunięciu śluzu i innych zanieczyszczeń z nosa poprzez wydmuchanie.

Krok 6: Umycie twarzy trzykrotnie.

Obszar twarzy, który należy obmywać:

Twarz: przednia część głowy człowieka, zawierająca usta, nos, oczy.

Jej granice pod względem szerokości to obszar od ucha do ucha.

Natomiast jej obszar wzdłuż jest od granicy włosów na czole do końca podbródka.

Mycie twarzy w ablucji obejmuje wszystkie jej części, w tym delikatne owłosienie, a także obszar określany jako „baiad” oraz „idar”.

„Baiad” to przestrzeń pomiędzy „idar” a płatkiem ucha.

„Idar” to włosy na kości policzkowej, która wystaje w pobliżu ucha, równoległej do otworu słuchowego, oraz te, które schodzą w kierunku dolnej części ucha.

Obmywanie twarzy obejmuje również całą widoczną część gęstego zarostu brody, wraz z włosami, które z niej zwisają.

Krok 7: Umycie rąk, zaczynając od czubków palców aż po łokcie, trzy razy.

Łokcie wchodzi w obszar obowiązkowego mycia rąk.

Krok 8: Przetarcie dłońmi całej głowy i uszów jeden raz.

Rozpoczynając od czoła, przesuwając dłonie ku tyłowi głowy, a następnie wracając do punktu początkowego.

Palce wskazujące wkłada się do uszu, a kciukami przeciera się ich tylną stronę; w ten sposób przemywa się obie strony uszu.

Krok 9: Umycie stóp, zaczynając od palców u nóg aż po kostki, trzy razy, przy czym kostki są włączone w obowiązkowy obszar mycia stóp.

Kostki to dwie wystające kości (staw skokowy) w dolnej części nogi.

Krok 10: Zaleca się (na podstawie tradycji proroka Muhammada ﷺ), aby muzułmanin po dokonaniu ablucji (łudu) powiedział: „Zaświadczam, że nie ma boga oprócz Allaha, który nie ma partnera, i zaświadczam, że Muhammad jest Jego sługą i posłańcem. O Allahu! Spraw, abym był wśród tych, którzy pokutują (za swoje grzechy), i abym był wśród tych, którzy się oczyszczają." Na podstawie słów proroka Muhammada ﷺ: „Kto starannie wykona ablucję (łudu), a następnie powie: „Zaświadczam, że nie ma boga oprócz Allaha, który nie ma partnera, i zaświadczam, że Muhammad jest Jego sługą i posłańcem. O Allahu! Spraw, abym był wśród tych, którzy pokutują i abym był wśród tych, którzy się oczyszczają", otworzy się przed nim osiem bram raju,

i wejdzie on przez dowolną z nich." Przekazał: Imam at-Tirmidhi.

Ablucja traci ważność w następujących sytuacjach:

1. Wydostanie się czegokolwiek z dwóch dróg naturalnych (mocz, kał, gazy, nasienie i wydzielina przedwytryskowa).

2. Zanik świadomości w wyniku głębokiego snu, omdlenia, nietrzeźwości lub obłądu.

3. W przypadku wszystkiego, co wymaga wykonania pełnej kąpieli rytualnej (ghusl), jak stan większej nieczystości (dżanaba), miesiączka i połóg (okres poporodowy).

Po załatwieniu swoich potrzeb człowiek jest zobowiązany usunąć nieczystości, najlepiej używając czystej wody, ale można także użyć innych środków, takich jak kamienie, papier czy tkanina, pod warunkiem, że usunięcie nieczystości odbędzie się za pomocą co najmniej trzech ruchów i czystych, dozwolonych materiałów.

Przecieranie po skarpetach

W przypadku noszenia skórzanych (chuffan) lub zwykłych skarpet (dżauraban) możliwe jest przetarcie ich zamiast mycia stóp pod warunkiem spełnienia określonych wymagań:

1. Muszą zostać założone po całkowitym oczyszczeniu się zarówno z mniejszej, jak i większej nieczystości rytualnej.

2. Muszą być czyste, wolne od wszelkiej nieczystości.

3. Przetarcia mogą mieć miejsce tylko z ograniczonym czasie.

4. Skarpety muszą być dozwolone (halal), nie mogą na przykład pochodzić z kradzieży lub być zabrane siłą.

"Chuffan" to forma obuwia noszonego na stopach, wykonanego z cienkiej skóry lub podobnych materiałów, podobnie jak buty, które zakrywają stopy. "Dżauraban" zaś to ubranie zakładane na stopę, wykonane z tkaniny lub podobnych materiałów, na przykład skarpetki.

Mądrość stojąca za zezwoleniem na przecieranie po skarpetach polega na ułatwieniu i złagodzeniu trudności dla muzułmanów, którzy mają problem z ich zdejmowaniem oraz myciem stóp – zwłaszcza zimą, w bardzo chłodne dni oraz podczas podróży.

Okres ważności przetarcia skarpet dla osoby niepodróżującej to jeden dzień (24 godziny), a dla osoby podróżującej: trzy dni i noce (72 godziny).

Okres ważności liczymy od pierwszego przetarcia po utracie stanu czystości rytualnej.

Opis przecierania po skarpetach:

1. Zmoczyć dłonie.

2. Przeprowadzić je po wierzchu stóp (od czubków palców do początku goleni).

3. Prawą stopę pociera się prawą dłonią, a lewą stopę lewą dłonią.

Czynniki unieważniające przecieranie skarpet:

1. Cokolwiek, co wymaga kąpieli rytualnej (ghusl).
2. Koniec okresu, w którym można przecierać.

Kąpiel rytualna (Ghusl)

Jeżeli mężczyzna lub kobieta odbyli stosunek, nawet bez wytrysku, albo gdy doszło do wytrysku w wyniku podniecenia u osoby obudzonej lub śpiącej, trzeba wykonać pełną kąpiel rytualną (ghusl), aby móc odprawić modlitwę lub wykonać inne czynności wymagające czystości rytualnej. Podobnie kobieta, która oczyści się po menstruacji lub połogu, musi obowiązkowo wykonać ghusl, aby móc się modlić lub wykonywać inne czynności wymagające czystości rytualnej.

Opis kąpieli rytualnej (ghusl):

Muzułmanin powinien dokładnie obmyć całe swoje ciało wodą, w dowolny sposób, w tym również przepłukać usta (madmada) i nos (istinszaq). Gdy obmyje całe ciało wodą, zostaje oczyszczony ze stanu większej nieczystości rytualnej i jego stan czystości zostaje przywrócony.

Istnieje również inna, lepsza metoda, która była praktykowana przez Proroka ﷺ i wygląda ona następująco:

01 Intencja oczyszczenia się ze stanu nieczystości rytualnej.

02 Wypowiedzenie: "Bismillah" (w imię Allaha), umycie obu dłoni trzy razy, umycie części intymnych.

3. Wykonanie kompletnej ablucji, którą wykonuje muzułmanin przed modlitwą.

4. Polanie głowy wodą trzy razy, tak aby dotrzeć do korzeni włosów.

5. Obmycie całego ciała wodą, zaczynając od prawej strony, następnie lewą, pocierając dłońmi, aby woda dotarła do wszystkich części ciała.

Osoba w stanie większej nieczystości rytualnej (dżunub) nie może wykonywać poniższych czynności, dopóki nie wykona kąpieli rytualnej:

1. Modlitwa.

2. Tałaf (rytualne okrażanie) Kaaby.

3. Przebywanie w meczecie, jednak dozwolone jest jedynie przejście przez niego bez zatrzymywania się.

4. Dotykanie egzemplarza Koranu.

5. Recytacja Koranu.

Sucha ablucja (Tajammum)

Jeśli muzułmanin nie ma dostępu do wody lub nie może jej użyć z powodu choroby czy innych niedogodności, a obawia się, że minie czas modlitwy, może wykonać suchą ablucję (tajammum), używając ziemi.

Aby wykonać tajammum, należy klepnąć raz dłońmi w ziemię, a następnie przetrzeć nimi twarz i ręce. Warunkiem jest, aby ziemia była czysta.

Tajammum traci ważność z powodu następujących rzeczy:

1. Tajammum traci ważność z tych samych powodów, co łudu.

2. Jeśli woda stanie się dostępna przed rozpoczęciem aktu czci, do którego wykonano tajammum.

Modlitwa (Salat)

Allah nakazał muzułmaninowi odprawianie pięciu modlitw podczas dnia i nocy: Fadżr, Dhuhr, Asr, Maghrib i Isza.

Przygotowanie się do odmówienia modlitwy

Kiedy nadchodzi czas modlitwy, muzułmanin - w zależności od potrzeby - oczyszcza się z mniejszej lub większej nieczystości.

Stan większej nieczystości rytualnej to ten, który wymaga od muzułmanina dokonania kąpieli rytualnej (ghusl).

Stan mniejszej nieczystości rytualnej to ten, który wymaga od muzułmanina dokonania ablucji (łudu).

Aby muzułmanin mógł się modlić, jego ubranie musi być czyste, miejsce modlitwy wolne od nieczystości, a jego ciało odpowiednio zakryte.

Muzułmanin ubiera się stosownie do modlitwy, wybierając elegancki i schludny ubiór, aby zakryć swoje ciało; mężczyźni nie wolno odsłaniać w trakcie modlitwy niczego pomiędzy pępkiem a kolanami.

Kobieta musi zakryć całe swoje ciało podczas modlitwy, z wyjątkiem twarzy i dłoni.

Muzułmanin podczas modlitwy nie wypowiada żadnych słów poza tymi, które są jej częścią, uważnie słucha imama i pozostaje skupiony, nie odwracając się na boki. Jeżeli nie nauczył się jeszcze zwrotów używanych podczas modlitwy, to powinien wychwalać Allaha (np. Subhanallah, Allahu Akbar, Alhamdulillah...) do końca modlitwy. Ma jednak obowiązek jak najszybszego nauczania się odmawiania modlitwy.

Aby modlić się w poprawny sposób, za pozwoleniem Allaha, postępujemy zgodnie z tymi krokami i pilnujemy ich przestrzegania:

Krok 1: Wewnętrzne sformułowanie intencji dotyczącej obowiązkowej modlitwy, którą chcę odmówić.

Po dokonaniu ablucji zwracam się w stronę qibli (Kaaba w Mekce) i modłę się na stojąco, jeśli jestem do tego zdolny.

Krok 2: Wznoszę ręce na wysokość barków i wypowiadam: „Allahu Akbar” (Allah jest Największy), mając intencję rozpoczęcia modlitwy.

Krok 3: Wypowiadam ustaloną suplikację otwierającą (du'a al-istiftah), zgodnie z tradycją proroczą, n.p.

(سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، وَتَبَارَكَ اسْمُكَ، وَتَعَالَى جَدُّكَ، وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ).

„Subhanaka Allahumma łabihamdik, łatabarakasmuk, łataala džadduk, łala ilaha gheirak" (Chwała i cześć Tobie, o Allahu, błogosławione jest Twoje imię, wzniosła jest Twoja potęga i nie ma innego boga poza Tobą)

Krok 4: Szukam schronienia u Allaha przed przeklętym szatanem, wypowiadając następujące słowa:

(أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ).

„Audhubillahi minasz-szajtani-radżim" (Szukam schronienia u Allaha przed przeklętym szatanem).

Krok 5: W każdej jednostce modlitwy (rak'a) recytuję rozdział (surę) otwierający (Al-Fatiha), która brzmi następująco:

﴿ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ * الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ * مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ * إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ
نَسْتَعِينُ * اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ * صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ
عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ.﴾

„Alhamdulillahir-rabbil-'aalamin (Wszelka chwała Allahowi, Panu światów) *

Ar-rahmanir-rahiim (Miłosiernemu, Litościwemu) *

Maaliki jałmid-diin (Władcy Dnia Sądu) *

Ij-jaaka na'budu łajij-jaaka nasta'in (Tylko Ciebie czcimy i tylko Ciebie prosimy o pomoc) *

Ihdinas-siraatal-mustaqiim (Prowadź nas prostą drogą) *

Siratal-ladhina an'amta alejhim, gheiril maghdubi alejhim łalad-daal-liin." (Drogą tych, których obdarzyłeś dobrodziejstwami, a nie tych, na których jesteś zagniewany, ani tych, którzy błędzą).

Następnie mówię: „Aamiin”, co oznacza: „O Allah, wysłuchaj (naszej modlitwy)”.

Po surze Al-Fatiha recytuję dowolny fragment Koranu w pierwszej i drugiej jednostce każdej modlitwy; nie jest to obowiązkowe, ale przynosi wielką nagrodę od Allaha.

Krok 6: Mówię: „Allahu Akbar”, następnie wykonuję skłon (ruku'), aż moje plecy będą proste, a dłonie z rozstawionymi palcami spoczną na kolanach. Następnie w skłonie mówię trzy razy: „Subhaana Rabbil-'Adhim” (Chwała mojemu Wielkiemu Panu).

Krok 7: Prostuję się po ruku', wypowiadając: „Sami'allahu liman hamidah” (O Allah, wysłuchaj tego, kto Cię wychwala), podnosząc dłonie na wysokość barków. Kiedy moje ciało jest w pełni wyprostowane, mówię: „Rabbana łalakał hamd” (Panie nasz, Tobie należy się chwała).

Krok 8: Mówię: „Allahu Akbar” i wykonuję pokłon (sudžud), opierając się na dłoniach, kolanach, palcach u stóp, czole i nosie. W trakcie pokłonu trzykrotnie powtarzam: „Subhana

Rabbijal-A'la" (Chwała mojemu Najwyższemu Panu).

Krok 9: Mówię: „Allahu Akbar” i podnoszę się z pokłonu, siadając - z wyprostowanymi plecami - na lewej stopie, jednocześnie trzymając prawą stopę z boku. W tej pozycji trzykrotnie wypowiadam: „Rabbi-ghfir li” (O Panie, przebac mi).

Krok 10: Mówię: „Allahu Akbar” i wykonuję drugi pokłon, tak samo jak pierwszy.

Krok 11: Mówię: „Allahu Akbar” podnosząc się z pokłonu, aż stanę prosto. Następnie wykonuję pozostałe jednostki (rakat) modlitwy tak samo, jak wykonałem pierwszą.

Po drugiej jednostce modlitwy południowej (dhuhr), popołudniowej (asr), wieczornej (maghrib) i nocnej (isza) siadam, aby odmówić pierwszy tashahhud (wyznanie wiary), który brzmi:

(التحيات لله والصلوات والطيبات، السلام عليك أيها النبي ورحمة الله وبركاته،
السلام علينا وعلى عباد الله الصالحين، أشهد أن لا إله إلا الله، وأشهد أن محمداً
عبده ورسوله)

„At-tahijjatu lil-lahi, łas-salałatu łat-tajjibat. As-salaamu alejka ajuhan-nabij ła rahmatullahi ła barakatu. As-salamu alejna ła ala ibadil-lahis-salihiin. Aszhadu an ła ilaha illal-lah, ła aszhadu anna Muhammadan abduhu ła rasuluhu” (Wszelka chwała należy się Allahowi, jak i modlitwy i dobre czyny. Niech pokój będzie z Tobą, O Proroku i

miłosierdzie Allaha i Jego błogosławieństwa. Niech pokój będzie z nami i z pobożnymi sługami Allaha. Zaświadczam, że nie ma boga oprócz Allaha, i zaświadczam, że Muhammad jest Jego sługą i posłańcem). Następnie wstaję do trzeciej jednostki modlitwy (rakat).

Po ostatniej jednostce każdej modlitwy siadam, aby odmówić ostatni taszahhud (wyznanie wiary), który brzmi:

(التحيات لله والصلوات والطيبات، السلام عليك أيها النبي ورحمة الله وبركاته، السلام علينا وعلى عباد الله الصالحين، أشهد أن لا إله إلا الله، وأشهد أن محمداً عبده ورسوله، اللهم صلّ على محمد وعلى آل محمد، كما صليت على إبراهيم وعلى آل إبراهيم، إنك حميد مجيد. اللهم بارك على محمد وعلى آل محمد، كما باركت على إبراهيم وعلى آل إبراهيم، إنك حميد مجيد)

„At-tahijjatu lil-lahi, łas-salałatu łat-tajjibat. As-salaamu alejka ajjuhan-nabijj ła rahmatullahi ła barakatu. As-salamu alejna ła ala ibadil-lahis-salihiin. Aszhadu an la ilaha illal-lah, ła aszhadu anna Muhammadan abduhu ła rasuluhu" (Wszelka chwała należy się Allahowi, jak i modlitwy i dobre czyny. Niech pokój będzie z Tobą, O Proroku i miłosierdzie Allaha i Jego błogosławieństwa. Niech pokój będzie z nami i z pobożnymi sługami Allaha. Zaświadczam, że nie ma boga oprócz Allaha, i zaświadczam, że Muhammad jest Jego sługą i posłańcem).

A następnie: "Allahumma salli ala Muhammadin ła ala aali Muhammadin, kama sallajta ala Ibrahiim ła ala aali Ibrahiim, innaka Hamidun Madžiid.

Allahumma baarik ala Muhammadin ła ala aali Muhammadin, kama barakta ala Ibrahiim ła ala aali Ibrahiim, innaka Hamidun Madžiid" (O Allahu, ześlij błogosławieństwa na Muhammada i na rodzinę Muhammada, tak jak zesłałeś błogosławieństwa na Abrahama i na rodzinę Abrahama, zaprawdę, Ty jesteś godny wszelkiej chwały i pełen majestatu. A także ześlij łaskę na Muhammada i na rodzinę Muhammada, tak jak zesłałeś łaskę na Abrahama i na rodzinę Abrahama, zaprawdę, Ty jesteś godny wszelkiej chwały i pełen majestatu).¹

Krok 12: Następnie obracam głowę w prawo i wypowiadam słowa: „As-salaamu alejkum ła rahmatullah” (Pokój z wami i miłosierdzie Allaha), po czym obracam głowę w lewo i powtarzam: „As-salaamu alejkum ła rahmatullah”, mając intencję zakończenia modlitwy. W ten sposób kończę jej odmawianie.

¹ „At-tahijjatu lil-lahi, ła-s-salaātu ła-t-tajjibat. As-salaamu alejka ajuhan-nabij ła rahmatullahi ła barakatu. As-salamu alejna ła ala ibadil-lahis-salihiin. Aszhadu an la ilaha illal-lah, łaaszhadu anna Muhammadan abduhu ła rasuluhu” (Wszelka chwała należy się Allahowi, jak i modlitwy i dobre czyny. Niech pokój będzie z Tobą, O Proroku i miłosierdzie Allaha i Jego błogosławieństwa. Niech pokój będzie z nami i z pobożnymi sługami Allaha. Zaświadczam, że nie ma boga oprócz Allaha, i zaświadczam, że Muhammad jest Jego sługą i posłańcem)

A następnie: "Allahumma salli ala Muhammad ła ala aali Muhammad, kama sallajta ala Ibrahiim ła ala aali Ibrahiim, innaka Hamidun Madžiid. Allahumma baarik ala Muhammad ła ala aali Muhammad, kama barakta ala Ibrahiim ła ala aali Ibrahiim, innaka Hamidun Madžiid"

Ubiór muzułmanki (hidżab)

Powiedział Allah Najwyższy:

﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لَأَزُوجِكُمْ وَبَنَاتِكُمْ وَنِسَاءَ الْمُؤْمِنِينَ يُدْنِينَ عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلَابِيبِهِنَّ ذَلِكَ أَدْنَى أَنْ يُعْرَفْنَ فَلَا يُؤْذَيْنَ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا﴾

„O Proroku! Powiedz swoim żonom, córkom i kobietom wierzących, aby okrywały się swymi ubiorami. Będą przez to rozpoznawane i nie doznają krzywdy. Zaprawdę, Allah jest Przebaczający, Litościwy." Koran, rozdział 33 „Sojuszownicy", werset 59.

Allah nakazał muzułmance noszenie hidżabu oraz zakrywanie całego ciała w obecności obcych mężczyzn, przy użyciu ubioru zgodnego z tradycją jej kraju. Nie wolno jej zdejmować hidżabu, chyba że w obecności swojego męża lub "mahram", czyli tych, z którymi muzułmanka nie może nigdy zawrzeć małżeństwa, do nich należą: ojciec (oraz jego przodkowie, np. dziadek), syn (oraz jego potomkowie, np. wnuk), wujowie (ze strony ojca i matki), brat, bratanek (syn brata) i siostrzeniec (syn siostry), ojczym, teść (ojciec męża oraz jego przodkowie), pasierb (syn męża oraz jego potomkowie), brat przez mleczne karmienie oraz mąż kobiety, która karmiła dziecko. Wszelkie relacje zabronione w pokrewieństwie krwi są również zabronione w przypadku pokrewieństwa wynikającego z karmienia piersią.

Strój muzułmanki powinien spełniać określone wymagania:

Po pierwsze: ubiór powinien zakrywać całe ciało.

Po drugie: strój kobiety nie może mieć charakteru ozdobnego, jeśli przebywa ona w obecności obcych mężczyzn.

Po trzecie: strój nie powinien być prześwitujący, odsłaniający ciało kobiety.

Po czwarte: powinien być luźny, a nie obcisły, aby nie ukazywał kształtu ciała.

Po piąte: ubranie kobiety nie może być perfumowane, jeśli będzie przebywać w miejscu, gdzie obcy mężczyźni mogą poczuć zapach jej perfum.

Po szóste: strój kobiety nie powinien być podobny do ubioru mężczyzn.

Po siódme: kobieta nie powinna nosić ubioru, który naśladuje stroje niemuzułmanek używane w ich praktykach religijnych lub świętach.

Po ósme: ubiór ten nie powinien być ekstrawagancki ani nadmiernie wyróżniający się.

Cechy osoby wierzącej

Powiedział Allah Najwyższy:

﴿ إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴾

„Prawdziwie wierzący to ci, których serca drżą, gdy wspomina się Allaha, a kiedy słyszą Jego

wersety, ich wiara się umacnia i całkowicie polegają oni na swoim Panu." Koran, rozdział 8 „Zdobycze wojenne”, werset 2.

- Zawsze mówi prawdę i unika kłamstwa.
- Jest wierny swoim zobowiązaniom i obietnicom.
- Pozostaje uczciwy podczas sporów.
- Sumiennie spełnia swoje zobowiązania.
- Życzy swojemu muzułmańskiemu bratu tego samego, co życzy sobie.
- Jest hojny
- Okazuje dobroć wobec innych ludzi.
- Utrzymuje więzi rodzinne i troszczy się o swoich bliskich.
- Akceptuje to, co przeznaczył mu Allah, okazuje Mu wdzięczność za dobrobyt i jest cierpliwy w trudnych czasach.
- Wyróżnia się skromnością i wstydlivością.
- Jest miłosierny wobec wszystkich stworzeń.
- Jego serce jest wolne od nienawiści, a jego czyny nie krzywdzą innych.
- Nie trzyma urazy i wybaczają innym.
- Nie korzysta z lichwy ani nie zawiera transakcji, w których jest ona obecna.
- Stroni od cudzołóstwa.
- Nie spożywa alkoholu.
- Postępuje życzliwie wobec swoich sąsiadów.
- Stroni od niesprawiedliwości i zdrady.
- Nie dopuszcza się kradzieży ani nie oszukuje.

- Szanuje swoich rodziców, nawet jeśli nie są muzułmanami i okazuje im posłuszeństwo w tym, co jest słuszne.

- Wychowuje swoje dzieci w duchu moralności, nakazuje im wypełnianie obowiązków religijnych i zabrania im złych czynów oraz rzeczy zakazanych.

- Nie naśladuje praktyk religijnych ani zwyczajów niemuzułmanów, które są dla nich charakterystyczne i którymi się wyróżniają.

- Zwraca się do Allaha w pokucie i prosi o przebaczenie swoich grzechów i zaniedbań.

Dogmaty wiary muzułmanina

1. Allah jest naszym Panem, nie ma boga prócz Niego. Nie ma innego pana ani innego bóstwa poza Nim. Nic nie jest do Niego podobne i nic nie jest dla Niego niemożliwe. On jest Wszechsłyszący, Wszechwidzący.

2. Allah, Najwyższy i Pełen Chwały, znajduje się ponad niebiosami i swoim stworzeniem, całkowicie odrębny od nich. Jego wyższość jest absolutna we wszystkich aspektach: w Jego istocie, mocy i władzy. On — niech będzie wychwalany — ogarnia wszystko.

3. Wierzymy we wszystkie imiona i atrybuty, które Allah Najwyższy Sam Sobie przypisał lub które przypisał Mu Jego wysłannik, Prorok Muhammad ﷺ, a jednocześnie odrzucamy

wszystko, co Allah Sam o Sobie zaprzeczył lub co zanegował o Nim Jego Prorok ﷺ.

4. Allah Najwyższy wysłuchuje próśb, zaspokaja potrzeby i posiada absolutną władzę nad wszystkim. Nikt poza Nim nie może przynieść ani szkody, ani pożytku i każdy sługa nieustannie Go potrzebuje. Dlatego muzułmanin nie może kierować żadnej formy czci do kogokolwiek innego niż Allah, niezależnie od tego czy jest to suplikacja, modlitwa, składanie obietnic i ofiar, lęk (przed czymś, co zależy tylko od Allaha), nadzieja (na miłosierdzie i łaskę), zawierzenie (całkowite, na które zasługuje tylko Allah) czy inne akty czci – jawne lub ukryte. Osoba, która oddaje jakikolwiek akt czci komuś innemu niż Allahowi, dopuszcza się aktu niewiary przeciwko Niemu.

5. Największym grzechem i najcięższym przewinieniem jest przypisywanie Allahowi współtowarzyszy (Szirk); temu kto umrze w takim stanie Allah zabronił raju, a jego miejscem będzie ogień piekielny. Jest to jedyny grzech, którego Allah nie przebacza, jeśli człowiek nie nawróci się przed śmiercią.

6. To, co ominęło człowieka, nie było mu przeznaczone, a to, co go spotkało, nie mogło go ominąć. Muzułmanin powinien wierzyć w boskie przeznaczenie i los, być zadowolonym z wyroków Allaha oraz chwalić i dziękować swojemu Panu w każdej sytuacji.

7. Muhammad ﷺ jest naszym prorokiem, najlepszym z ludzi i pieczęcią proroków (ostatnim w nich). W Dniu Sądu będzie wstawiennikiem, którego wstawiennictwo zostanie przyjęte. Allah uczynił go swoim przyjacielem, tak jak uczynił przyjacielem proroka Ibrahima (Abrahama - pokój z nim).

10. Naszą księgą jest Święty Koran, cudowny i niepodważalnie autentyczny. Jego recytacja jest aktem czci. Allah Najwyższy zesłał go Prorokowi Muhammadowi ﷺ za pośrednictwem Dżibrila (Gabriela - pokój z nim), najlepszego z aniołów i ochronił go przed zniekształceniem i zmianą, jak On Sam — niech będzie wychwalany — powiedział:

﴿إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ﴾

„Zaiste to My zesłaliśmy napomnienie (Koran) i My jesteśmy jego stróżami" Koran, rozdział 15 "Al-Hidżr", werset 9.

11. Najbliżsi Allahowi są ci, którzy są Mu najbardziej posłuszni i żyją zgodnie z Jego nakazami. Nie ma wyższości Araba nad nie-Arabem, ani nie-Araba nad Arabem, ani człowieka białego nad czarnym, ani czarnego nad białym – jedynym kryterium jest bogobojność. Wszyscy ludzie pochodzą od Adama, a Adam został stworzony z ziemi. Allah Wszechmogący powiedział:

﴿إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ﴾

„Zaiste, najszlachetniejszym spośród was jest u Allaha ten, który jest najbardziej bogoboyny.”
Koran, rozdział 49 "Izby", werset 13.

12.

Muzułmanin wierzy w istnienie szlachetnych aniołów, zapisujących ludzkie uczynki. Uznaje, że są sługami Allaha, które stworzył On ze światła. Wśród nich znajdują się: Dżibril (Gabriel) – odpowiedzialny za przekaz objawienia, Mika'il (Michał) – zarządzający deszczem, Israfil – który zadmie w róg w Dniu Sądu, Anioł Śmierci – odbierający dusze ludzi.

13. Muzułmanin wierzy w znaki nadejścia Dnia Sądu, w pojawienie się fałszywego Mesjasza (al-Masih ad-Dadżdżal), w zstąpienie Jezusa - syna Marii, pokój z nim - z niebios w ostatnich dniach oraz we wschód słońca z zachodu jako jedno z wielkich znaków końca świata.

14. Muzułmanin wierzy, że w grobie ludzie otrzymają karę lub nagrodę w zależności od swoich czynów. Wierzy także, że aniołowie Munkar i Nakir zadadzą zmarłemu pytania dotyczące jego wiary: kto jest jego Panem, jaka jest jego religia i kto jest jego prorokiem. Grób może stać się miejscem spokoju i radości, przypominającym ogród raju, lub miejscem cierpienia, będącym jedną z jam ognia piekielnego.

15. Wierzy, że po śmierci nastąpi zmartwychwstanie i każdy człowiek zostanie

rozliczony ze swoich czynów w Dniu Sądu Ostatecznego. Uważa również, że raj i piekło są stworzone przez Allaha i będą istnieć wiecznie.

16. Uprawianie magii jest aktem niewiary, a jej nauka jest surowo zabroniona. Nie wolno też szukać pomocy u czarowników ani szarlatanów. Muzułmanin nie powinien wierzyć w słowa wróżbitów i jasnowidzów, ponieważ ten, kto to robi, odrzuca objawienie zesłane Muhammadowi ﷺ.

17. Muzułmanin kocha towarzyszy Proroka ﷺ, darzy miłością tych, którzy ich kochają, i nienawidzi tych, którzy ich nienawidzą, ponieważ miłość do nich jest częścią wiary i dobroci, a ich nienawiść jest przejawem niewiary i hipokryzji. Prorok ﷺ powiedział: „Nie znieważajcie moich towarzyszy” (przekazał Imam Muslim). Ktokolwiek zniesławia lub umniejsza zasługi nawet jednego towarzysza Proroka (niech Allah będzie z nich zadowolony) jest osobą zbłąkaną i innowatorem w religii.

18. Muzułmanin uznaje kalifów po Proroku (Pokój i błogosławieństwo Allaha niech będą nad nim i jego rodziną), zaczynając od Abu Bakra As-Siddiqa (niech Allah będzie z niego zadowolony), uznając jego wyższość i pierwszeństwo nad całą wspólnotą. Następnie kalifat Umara ibn Al-Chattab, potem Uthman ibn Affan, a następnie Ali ibn Abi Talib (niech Allah będzie z nich zadowolony). Byli

oni prawowitymi kalifami i przewodnikami prowadzącymi ludzi ku drodze prawdy.

19. Wszystkie akty czci są ściśle uregulowane przez objawienie, dlatego nie wolno oddawać czci Allahowi w żaden inny sposób niż ten, który jest oparty na dowodzie z Księgi Allaha lub z Sunny Jego Wysłannika ﷺ. Każda nowa praktyka religijna, którą ludzie wprowadzili po śmierci Proroka ﷺ i która nie jest zgodna z jego naukami, jest odrzuconą innowacją. Prorok ﷺ powiedział: „Ktokolwiek wprowadzi do naszej religii coś, co do niej nie należy, zostanie to odrzucone” (przekazał Imam Al-Bukhari).

20. Warunkiem przyjęcia aktu czci są dwa kluczowe filary: pierwszy to pełna szczerowość wobec Allaha, a drugi to wierne naśladowanie Proroka ﷺ w sposobie jej wykonywania. Każda forma czci, która nie jest wykonana jedynie dla Allaha lub jest niezgodna z nauką Proroka, ﷺ jest odrzucona.

Moje szczęście znajduję w mojej religii – islamie.

Powiedział Allah Najwyższy:

﴿مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّاهُ حَيَاةً طَيِّبَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾

„Ktokolwiek czyni dobro, czy to mężczyzna, czy kobieta, będąc wierzącym, zapewne obdarzymy go szczęśliwym życiem i wynagrodzimy go (w życiu

wiecznym) za najlepsze co uczynił." Koran, rozdział 16 "Pszczoły", werset 97.

Jednym z największych źródeł radości, otuchy i szczęścia dla muzułmanina jest możliwość bezpośredniego zwracania się do swego Pana, bez żadnych pośredników – czy to żywych, zmarłych, czy jakichkolwiek bożków. Allah Najwyższy wspomniał w Swojej Świętej Księdze, że jest zawsze blisko swoich wiernych (poprzez fakt iż), słucha ich i odpowiada na ich prośby:

﴿وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ﴾

„A kiedy Moi słudzy pytają cię (O Proroku) o Mnie, to zaiste jestem blisko, odpowiadam na suplikacje proszącego, gdy Mnie wzywa. Niech więc i oni odpowiedzą na Moje wezwanie oraz niech we Mnie uwierzą, aby mogli kroczyć drogą prawdy." Koran, rozdział 2 "Krowa", werset 186. Allah Wszechmogący nakazał nam, abyśmy Go wzywali, a suplikację uczynił jedną z najwspanialszych form czci, przez którą muzułmanin zbliża się do swojego Pana, jak Wszechmocny i Pełen Chwały powiedział:

﴿وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ﴾

„I powiedział wasz Pan: „Wzywajcie Mnie, a Ja wam odpowiem. Zaprawdę Ci, którzy są zbyt dumni, by oddawać Mi cześć, wejdą do Piekła upokorzeni." Koran, rozdział 40 "Przebaczający",

werset 60. Pobożny muzułmanin zawsze odczuwa potrzebę bliskości swego Pana, nieustannie zwraca się do Niego poprzez suplikację i zbliża się do Niego dzięki dobrym uczynom.

Allah Najwyższy powołał nas do istnienia w tym życiu kierując się swoją wielką mądrością i nie uczynił tego bez celu. Zrobił to mianowicie po to, abyśmy czcili wyłącznie Jego, nie przypisując Mu żadnych współtowarzyszy. Ustanowił nam świętą, idealną religię, która reguluje wszystkie dziedziny naszego życia, zarówno prywatnego jak i publicznego, jednocześnie chroniąc najważniejsze wartości: naszą wiarę, życie, honor, rozum oraz majątek. Kto postępuje zgodnie z zasadami tej religii, unikając rzeczy zakazanych, ten chroni te wartości i żyje bez wątpienia w szczęściu oraz spokoju.

Więź muzułmanina z Allahem jest głęboka i przynosi mu wewnętrzny spokój, poczucie bezpieczeństwa, radość oraz pewność, że Pan - pełen majestatu i chwały - jest z nim, troszczy się o niego i chroni Swojego wiernego sługę. Jak powiedział Allah Najwyższy:

﴿اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ آمَنُوا يُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ﴾

„Allah jest opiekunem tych, którzy wierzą, wyprowadza ich z ciemności ku światłu." Koran, rozdział 2 "Krowa", werset 257.

Ta wyjątkowa więź to uczucie, które skłania człowieka do czerpania przyjemności z oddawania czci Miłosiernemu oraz do tęsknoty za spotkaniem z Nim, unosząc serce ku niebu radości, gdy doświadcza ono słodczy wiary.

To słodczy, której smaku nie potrafi opisać nikt, oprócz tego, kto ją poczuł poprzez wykonywanie dobrych uczynków i unikanie grzechów. Dlatego Prorok Muhammad ﷺ powiedział:

(ذاق طعم الإيمان من رضي بالله رباً وبالإسلام ديناً وبمحمد رسولاً)

„Smaku wiary doświadczył ten, kto uznał Allaha za swojego Pana, Islam za swoją religię, a Muhammada za swojego Posłańca.” Przekazał Imam Muslim.

Jakże cudowne jest to, gdy człowiek czuje, że w każdej chwili przebywa w obecności swojego Stwórcy, poznaje Go poprzez Jego najpiękniejsze imiona i atrybuty, oddaje Mu cześć z pełną szczerością, jak gdyby Go widział, pragnąc przez to wyłącznie Jego zadowolenia. Wówczas prowadzi dobre i szczęśliwe życie na tym świecie oraz cieszy się pięknym końcem w życiu wiecznym.

Nawet cierpienia, które dotyczą wierzącego w życiu doczesnym, łagodnieją dzięki ukojeniu płynącemu z pewności w wierze, zadowoleniu z boskiego przeznaczenia oraz wychwalaniu Allaha za wszystkie Jego wyroki, zarówno pomyślne, jak i

bolesne, wraz z całkowitym pogodzeniem się z nimi.

Każdy muzułmanin szukający szczęścia i spokoju ducha, powinien jak najczęściej wspominać Allaha oraz poświęcać czas na lekturę Świętego Koranu, zgodnie ze słowami Najwyższego:

﴿الَّذِينَ آمَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ﴾

„Ci, którzy uwierzyli i których serca znajdują ukojenie w wspominaniu Allaha. Czyż nie we wspomnianiu Allaha serca znajdują spokój?!” Koran, rozdział 13 „Grom”, werset 28. Zatem im częściej muzułmanin wspomina Allaha i recytuje Święty Koran, tym głębsza staje się z Nim jego więź, jego dusza się oczyszcza, a jego wiara umacnia się.

Jednocześnie muzułmanin powinien dbać o zdobywanie wiedzy o swojej religii z wiarygodnych źródeł, aby wielbić Allaha z pełnym rozeznanie, zgodnie ze słowami Proroka ﷺ:

(طَلَبُ الْعِلْمِ فَرِيضَةٌ عَلَى كُلِّ مُسْلِمٍ)

„Zdobywanie wiedzy jest obowiązkiem każdego muzułmanina.” Przekazał go Imam Ibn Madża, Oraz aby być posłusznym i podporządkowanym rozkazom Allaha, który go stworzył, niezależnie od tego, czy zna mądrość z nich wynikającą, czy też nie, zgodnie ze słowami Allaha Najwyższego w Jego świętej Księdze:

﴿وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُبِينًا﴾

„I nie przystoi wierzącemu mężczyźnie ani wierzącej kobiecie, jeżeli Allah i Jego Wysłannik postanowili w jakiejś sprawie, aby mieli w niej inny wybór. A kto sprzeciwił się Allahowi i Jego Wysłannikowi, ten bez wątpienia zbłądził." Koran, rozdział 33 „Sojusznicy”, werset 36.

Niech błogosławieństwo Allaha i pokój będą z naszym Prorokiem Muhammadem, jego rodziną i wszystkimi Towarzyszami.

الفهرس

Krótki przewodnik dla muzułmanina	2
Słowo wstępne	2
Mądrość stojąca za stworzeniem ludzi	3
Moim Panem jest Allah	4
Niektóre z Jego najpiękniejszych imion to:	5
Mój prorok Muhammad (pokój i błogosławieństwo Allaha z nim)	7
Muhammad (pokój i błogosławieństwa Allaha z nim) – Miłosierdzie zesłane w darze	7
Oto niektóre z Jego ﷺ cech:	10
Święty Koran to słowo mojego Pana	10
Moją religią jest Islam	12
Pierwszy poziom: Islam	12
Filary Islamu	12
Pierwszy filar: wyznanie, że nie ma bóstwa godnego czci oprócz Allaha, a Muhammad jest Jego posłańcem.	13
Drugi filar: Odprawianie modlitwy	14
Trzeci filar: dawanie jałmużny (zakatu)	14
Czwarty filar: post w miesiącu Ramadan	15
Piąty filar: Pielgrzymka do Świętego Domu Allaha	16
Drugi poziom: Iman (wiara)	17
Filary Wiary	17
Pierwszy filar: Wiara w Allaha	18
Drugi filar: Wiara w anioły	19
Trzeci filar: Wiara w księgi	20
Czwarty filar: Wiara w proroków	22
Piąty filar: wiara w Dzień Ostateczny	23

Szósty filar: Wiara w przeznaczenie, zarówno jego dobre, jak i złe strony.....	23
Trzeci poziom: Ihsan (doskonałość religijna)	25
Czystość rytualna (Tahara).....	25
Ablucja (łudu)	27
Przecieranie po skarpetach	30
Kąpiel rytualna (Ghusl)	32
Sucha ablucja (Tajammum)	33
Modlitwa (Salat)	34
Przygotowanie się do odmówienia modlitwy	34
Ubiór muzułmanki (hidżab)	41
Cechy osoby wierzącej.....	42
Dogmaty wiary muzułmanina	44
Moje szczęście znajduję w mojej religii – islamie.	49